

9. Треба дати можливість МП перетворити всесвітні проблеми в підприємницькі шанси (наприклад, зміни клімату, обмеженість енергетичних ресурсів тощо).

10. Необхідно сприяти розширенню діяльності МП не тільки на внутрішніх ринках ЄС, а й на ринках інших країн світу.

Окрім того, Урядом ЄС розроблено нову Програму для конкурентоспроможності малих та середніх підприємств (COSME) на 2014-2020 рр., на реалізацію якої заплановано 2,5 млрд. євро. Основними цілями згаданої програми є: полегшення доступу МСП до фінансових ресурсів; створення сприятливого середовища для розширення та заснування нових підприємств; підвищення конкурентоспроможності європейських підприємств; підтримка МСП при розширенні діяльності за кордоном, а також покращення їхнього доступу до ринків збуту [2].

Саме орієнтація вітчизняного процесу реформування на фундаментальні принципи розвитку економічних суб'єктів не лише повною мірою забезпечує Євроінтеграційний процес, але й створює передумови для перерозподілу підприємницького капіталу розвинутих країн в вітчизняну економічну систему.

Список використаних джерел:

1. Галан Н.І. Державна підтримка малого та середнього бізнесу: досвід розвинених країн : монографія / Н.І. Галан.: – Дніпропетровськ : Вид-во Дніпропетр. нац. ун-ту, 2007. – 188 с.

2. Єзгор Л. О. Стан та проблеми розвитку малого підприємництва в Україні / Л.О. Єзгор // Наукова свідомість: Збірник матеріалів всеукр. наук.-практ. конф., 17 квітня 2011 р. – Миколаїв: НУК, 2011. – С. 17-19.

Ірина БОРДІАНУ
науковий керівник
к.е.н. Данилишин В.І.
ІФННІМ ТНЕУ

ОРГАНІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВА УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ

Всі види підприємницької діяльності пов'язані з використанням певних ресурсів. В сучасних умовах одним з найважливіших факторів, що зумовлює масштаби і темпи розвитку підприємства, його нішу та стратегію на ринку є обсяг і структура фінансових ресурсів, які перебувають у розпорядженні підприємства. Дослідження різних підходів щодо трактування сутності фінансових ресурсів мікрорівня, як економічної категорії, можна узагальнити у наступному визначенні: це грошові кошти підприємства сформовані за рахунок власних та залучених джерел фінансування, які використовуються для формування активів підприємства, виконання фінансових зобов'язань, а також інших заходів спрямованих для забезпечення ефективного розвитку підприємства [1].

Потенційні можливості функціонування суб'єктів господарювання визначаються обсягом ресурсів, які ними контролюються і від володіння якими очікуються майбутні економічні вигоди. Потенціал підприємства є інтегрованим поняттям, який науковцями розглядається системно і поділяється на такі складові як виробничий, ресурсний, економічний, фінансовий, ринковий, інтелектуальний потенціал тощо. Проте, найважливішим визнається саме забезпеченість фінансовими ресурсами, наявність яких свідчить про потенційну можливість забезпечити потребу в будь-якому іншому виді ресурсів. Фінансові ресурси визначають ресурсний потенціал, який формує виробничий потенціал в цілому, що у кінцевому підсумку визначає економічний потенціал суспільства.

Теоретичні, методичні й практичні питання розвитку фінансової системи підприємств, оптимізації фінансових ресурсів підприємств, управління власними фінансовими ресурсами та економічного механізму функціонування підприємств в умовах ринкової нестабільності розкриті й обґрунтовані в наукових працях вітчизняних та зарубіжних вчених.

Теоретичну основу дослідження питання ефективності розміщення та живання фінансових ресурсів підприємства склали наукові праці вчених, до яких відносяться: Поддєрьогін А.М., Измайлова К.В., Бланк І.О., Шермет А.Д., Ковбасюк М.Р., Жданов С.А, зокрема В. Мікрюков, В. Скобарь, З. Гуцайлюка, М. Пушкар та ін.

Проте результати досліджень не дають повної й комплексної уяви про рівні управління фінансами підприємства, про особливості управління власними фінансовими ресурсами й підвищення ефективності функціонування підприємств в умовах ринкової нестабільності.

Головною метою в управлінні фінансовими ресурсами на підприємстві є їх оптимізація, тобто відбувається процес вибору найефективніших форм їхнього використання на підприємстві з урахуванням умов і особливостей виконання їх господарської діяльності [4].

Щоб отримати високі кінцеві результати господарської діяльності підприємства потрібно ефективно розміщувати фінансові ресурси підприємства, і як наслідок підприємство буде ефективно функціонувати. Якщо правильно вибрати форму управління фінансовими ресурсами, це дозволить підприємству одержувати додатковий прибуток [3].

Функціонування будь-якої системи управління фінансами здійснюється в рамках чинних законодавчих актів і нормативної бази. У вітчизняній теорії та практиці питання стратегічного управління діяльністю підприємства до цього часу недостатньо розроблені. Частково це пояснюється тим, що функція стратегічного управління тривалий час належала державі. Крім того, дається взнаки недосконалість правового, законодавчого, економічного регулювання в державі, а також нестабільність законодавчої бази, відсутність практичного досвіду у фахівців [2].

Враховуючи, що ринок передбачає роботу підприємства в умовах конкуренції, сьогодні ділова стратегія підприємств націлена на досягнення стратегічних конкурентних переваг. Тобто стратегію можна визначити як

узагальнюючий план управління, який орієнтовано на досягнення основних цілей підприємства шляхом виявлення та реалізації довгострокових конкурентних переваг на певному ринку.

Таким чином, управління фінансами підприємств забезпечує його господарську діяльність фінансовими ресурсами, вирішує існуючі фінансові протиріччя у фінансових відносинах, здійснює контроль за дотриманням фінансової дисципліни і націлене на подальший розвиток підприємства, досягнення його стратегічних цілей.

Отже, для того щоб забезпечити підприємства їх фінансовою стійкістю, а також платоспроможності та прибутковості, необхідно поліпшувати, фінансове управління підприємством через впровадження систем заходів, спрямованих на ефективне використання ресурсів підприємства, формування оптимальної структури прибутку, досягнення оптимального співвідношення прибутковості і ліквідності, забезпечення збільшення грошових потоків за одночасного скорочення витрат.

Список використаних джерел:

1. Оліярник В.В., Гаврилюк Г.Є. *Фінансові ресурси та управління ними в господарській діяльності підприємства* / В.В. Оліярник, Г.Є. Гаврилюк // *Фінансово-економічний розвиток України в умовах глобалізаційно-інтеграційних процесів: збірник матеріалів III всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції, 28 лютого 2014р.* – Львів: ЛКА, 2014. – с. 238-241.
2. Блонська В.І., Венгжин О.Р. *Ефективне управління прибутком підприємства - як основа його стратегічного потенціалу* // *Науковий вісник України.* - 2011. - Вип. 21.17. - С. 160-165.
3. Гуляєва Н.М., Сьомко О.В. *Фінансові ресурси підприємств* // *Фінанси України.* - 2013. - 12 - С. 58
4. Поддєрьогін А.М. *Фінанси підприємств* // *Підручник.* - 2013. - С. 135.

Андрій ГРИГОРИШЕН
науковий керівник
к.е.н. Данилишин В.І.
ІФННІМ ТНЕУ

УПРАВЛІННЯ ДОХОДАМИ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Найважливіше місце і значення в діяльності будь-якого підприємства займає прибуток. Це пояснюється тим, що саме прибуток є головною метою діяльності будь-якого підприємства, визначальним критерієм ефективності господарювання і основним джерелом фінансових ресурсів підприємства. Основне завдання управління прибутком полягає в розвитку підприємства та забезпеченні інтересів його власників і персоналу. Саме це визначає необхідність створення дієвої та ефективної системи управління прибутком підприємства.